

ARKEN

Redning, liv og håp til
forsømte og
foreldreløse barn

NR 04 - 23. årgang 2019

Stiftelsen Arken

Postboks 489
N-4090 Hafslund
Org.nr.: 981 975 677
www.stiftelsenarken.no
Epost: post@stiftelsenarken.no
Ansvarlig redaktør:
Hans-Olav Kapstad
Telefon 91630636

Styret:

Hans-Olav Kapstad, leder
Prasad Mandipudi, nestleder
Eivind Meling
Marie Bloch-Johnsen

BOLIVIA

Barnehjemmet El Arca de Jesus
v/May Kristin Pettersen
Kontonr.: 3201.56.03665

INDIA

Tre barnehjem i tre byer
Hjem for eldre
Støtte og skolegang
til 92 barn fra fattige hjem
hjelp for fattige,
gravide kvinner
For gaver til barnehjemmene
Kontonr.: 3201.23.36984

SØR-AFRIKA

Barnehjemmet Centre of Hope
Kontonr.: 3201.35.00540

ALBANIA

Barnehjemmet
Bethesda, House of Grace
Kontonr.: 3201.20.43707

Revisor:

Abacus Revisjon A/S
Grafisk design:
Prasad Mandipudi
Mobil: 98 22 75 76
Trykk: Grafo Trykkeri AS

Kjære faddere og støttepartnere!

Vi har nettopp kommet hjem etter et besøk ved barnehjemmene i India. Det blir mange inntrykk i løpet av en uke, men jeg sitter igjen med en god følelse av at barna har det godt. Som noen av de som var med på turen nevnte, så er det som om våre barn

har vunnet i lotto, i forhold til veldig mange andre barn i India. Det snakkes om at det kanskje er så mye som 100 millioner gatebarn i India! Det er så ufattelig trist, men vi må fokusere på de vi KAN hjelpe. I dette nummeret av bladet kan du blant annet lese om Karthik, som har vokst opp ved barnehjemmet i Visakhapatnam. Det er sannelig historier som inspirerer og gir oss tro på at vår hjelp nytter.

Fra Sør-Afrika kan du blant annet lese om Kholeka, som er leder for barnehjemmet. Det er med sorg vi må melde at et av våre fadderbarn, Lwazi, er død. Så altfor tidlig har hun gått bort, bare 19 år gammel.

Albania og Bolivia opplever utfordringer! Det er skiftende tider i Bolivia. Noe har vi sett og hørt om på nyhetene her i Norge, men May Kristin går litt dypere og gir oss innsikt i konflikten. Veldig interessant lesning.

Albania har opplevd kraftige jordskjelv, og foreløpige er det meldt om 30-40 døde. Store ødeleggelser, og mange må bo i telt eller i bilen. Mange søker tilflukt i skoler og andre offentlige bygg. I Durres, hvor episenteret for jordskjelvet er, har grunnen blitt løftet 10cm. Det betyr at sjansen for nye skjelv er stor, og folk forlater området i frykt. Barnehjemmet vårt er ikke berørt fysisk, men barna er redde og har problemer med å sove. Husk på barna våre! Midt i alle utfordringer vi står i, må vi ikke glemme alle de barna vi klarer å hjelpe! Så takk for at dere står trofast med oss i det viktige arbeidet. Uten dere ville det vært umulig!

På vegne av alle i Arken, ønsker vi dere alle en velsignet julehøytid!

God Jul til dere alle!

**Hans-Olav Kapstad
Leder**

URO OG OPPTØYER I BOLIVIA

Bolivia har de siste par månedene fått mye oppmerksomhet verden over, også i Norge. Noe av det som blir sagt er sant, men mye er misvisende og fjernt fra virkeligheten.

Bolivia er en nasjon satt sammen av 36 etniske grupper, så noen av de grunnleggende konfliktene i Bolivia er mer enn 500 år gamle. Rundt 40 % av befolkningen i Bolivia tilhører en etnisk gruppe. Quechua-folket er størst, fulgt av aymara, begge grupper fra høylandet og dalene. Resten av folket regner seg for å være mestizos, en blanding av indianere og europeere. Europeerne er hovedsakelig spanjoler, men også noe tysk nedstamming.

Skillet mellom urbefolkning og mestizos er langt fra så markert som man får inntrykk av gjennom nyhetene. Urbefolkningen finner du i hele landet og de driver jordbruk og produserer coca, de jobber i minene og selger på markedet i byene. Noen har små familiebedrifter, f.eks. bakerier eller verksted. Mange jobber i

politiet og i det militære. Hovedsakelig er det klasseskille som skaper konflikter. Selv om de fleste i overklassen er hvite, finnes det også urfolk som er svært rike.

Santa Cruz (lavlandet) er det rikeste av de ni fylkene i Bolivia. De har også den største «hvite befolkningen» og her har rasismen vært tydeligst. I høylandet og dalene (Cochabamba, La Paz, Oruro, Chuquisaca og Potosí) har Mestizos sterke bånd til urbefolkningen og de fleste har en mor eller bestemor som er Cholita (dame fra urfolket).

Evo Morales

Evo Morales vokste opp i en fattig del av Oruro. Etter endt militærtjeneste i 1978 etablerte han seg i Chapare, den tropiske delen av Cochabamba. Luis Garcia Mesa var president/diktator (1980-81), og kokainproduksjonen var på topp. Narkotrafikk var så normalt i Chapare at det stod sekker med kokain utenfor butikkene - som om det var sekker med sukker de solgte. Her startet Evo sin politiske virksomhet. Han organiserte Coca-bøndene i syndikater og fikk raskt en viktig posisjon. Han startet det politiske partiet IPSP (Politisk Instrument for Selvstendighet for Folket) og slo senere partiet sammen med MAS (Bevegelsen Mot Sosialisme).

Presidentene etter Garcia Mesa var USA-vennlige. Med god hjelp fra USA skulle de knekke coca-industrien. Retten til å dyrke coca ble Evo sin hjertesak, og han tok opp kampen for urbefolkningens rettigheter og kampen for et selvstendig Bolivia, uten den sterke innflytelsen fra USA. Evo organiserte protester og blokader på hovedveiene mellom fylkene og de kunne vare i ukesvis. Han hadde coca-bøndene med seg og styrte folket i Chapare med hard hånd. Den som ikke deltok måtte betale dyre bøter. Slik har Evo og lederne i MAS styrt til dags dato.

Da MAS stilte til presidentvalg i 1997 fikk Evo

Minner fra protester og opprør i Cochabamba i oktober og november 2019.

plass i kongressen. Fra å være en opprører ble han en meget synlig politiker i opposisjonen. Ved valget i 2002 ble MAS nest største parti. Året etter ville president Lozada (MNR) eksportere gass til gi-bort-pris. Store opprør i La Paz, kjent som Svart Oktober, førte til at visepresident Carlos Mesa gikk av i protest da presidenten beordret militæret å skyte på sivile. 63 personer ble drept og over 400 skadd. President Sanchez de Lozada gikk av og rømte til USA.

Økonomisk opptur

Etter en ustabil periode fikk MAS, med Evo i spissen, 54 % av stemmene og vant valget. Evo ble innsatt som president 22. januar 2006. For første gang i historien hadde Bolivia en president fra urbefolkningen, en som underklassen kunne identifisere seg med. Forventingene var store og Evo var rask i vendingen fra første dag. Bolivia skulle bli en selvstendig nasjon (med god «hjelp» fra Chavez i Venezuela). Evo nasjonaliserte bedrifter med

Gonzalo passerer en blokada

makt, hoppet over formaliteter og feide under teppet de internasjonale konsekvensene. Han nasjonaliserte også olje og gassfelt - noe som femdoblet inntektene i Bolivia. Pengene ble brukt til å bygge skoler, sportannlegg, veier, etc. Han etablerte flere statlige bedrifter, mens konkurrentene gikk konkurs.

Det skjedde mye positivt, spesielt innen sport og kultur. Det Bolivianske folket fikk tilbake stoltheten. Det var ikke lenger flaut å være indianer. Den fattige underklassen i byene ble en raskt voksende middelklasse. Folk var lei gamle, politiske ringrever som alltid var ute etter å fylle egne lommer. Ved valget i desember 2009 fikk Evo 64 % av stemmene, og i 2014 ble han atter gjenvalgt. Det var en positiv periode for Bolivia, med stor økonomisk vekst.

Samtidig skjedde det mye selvmotsigende. Evo, en anerkjent miljøforkjemper, måtte ha eget privatfly og helikopter. En hel innsjø tørket inn uten at regjeringen reagerte. Chapare fikk flyplass og i 2011 satte Evo i gang et gedigent prosjekt med 4-felts vei fra Chapare til Brasil, gjennom den freda nasjonalparken TIPNIS. Prosjektet får tragiske konsekvenser for regnskogen, men motstanderne ble brutalt slått ned.

Evo, som skulle kjempe for et rettferdig rettssystem og få slutt på korrupsjon, jobbet systematisk for å få inn MAS-sympatisører i alle ledende stillinger, i justisdepartementet, skoledirektoratet, barnevernet, og så videre. Et nytt regjeringsbygg på 29 etasjer, inkludert en toetasjes luksusleilighet til presidenten selv, ble prioritert. Kostnad - 34.000.000 US dollar - minst!

Ville endre grunnloven

Etter tre perioder som president kunne ikke Evo stille til gjenvalg. Men han hadde ingen planer om å gi seg og kalte derfor inn til valg for å endre grunnloven. Men det overrasket presidenten og

partiet hans at folket stemte for å beholde loven som beskytter demokratiet. På tross av folkets nei, bestemte MAS seg for å «bøye litt» på grunnloven. Nytt presidentvalg i oktober 2019 gikk fredelig for seg, likevel hadde vi en følelse av at noe var galt. Det stemte. Det skjedde mye rart under opptellingen; usikker transport, oppbevaring og overføring av dokumentene som var bevis på opptellingene, brudd på internettlinjene, beskjed fra regjeringen at tellingen måtte avsluttes midlertidig. Da folk forstod hva som var i ferd med å skje, ble det opprør, og i fem fylker satte rasende mengder fyr på valglokalene.

Dagen etter var det fredelige protester i hele landet. Bolivianske og hvite flagg fylte gatene. Tusenvis av folk blokkerte gatene i samtlige storbyer, med kinaputter og fyrverkeri som «våpen». Den største protesten var i Santa Cruz, men også i Cochabamba. Fra å kreve gjenvalg, krevde folket nå presidenten sin avgang. Tiden gikk og protester, streiker, blokader og cyberkrigen ble mer intens. Evo sendte sine tilhengere til byene for en fredsmarsj - utstyrt med dynamitt, gevær og hjemmelagde våpen.

Vendepunktet

I Cochabamba endte det med dramatiske sammenstøt. Politiet prøvde å skille motstanderne, men folkemengdene var for store og det var kampene og uro på alle kanter. Politiet var maktesløst. Hundrevis ble skadet

og flere ble drept. Til slutt gjorde politiet i Cochabamba opprør mot regjeringen. De hadde verken kapasitet eller vilje til å slå ned mot et folk som krevde demokrati og valg uten fusk.

Det ble vendepunktet. De neste dagene begynte andre fylker å følge Cochabamba sitt dristige politiopprør. Militæret, som til da hadde forholdt seg stille, erklærte offentlig at de ikke kom til å skyte på sivile, til tross for de voldsomme sammenstøtene mellom tilhengere og motstandere av presidenten. De ba befolkningen om å roe seg, og anbefalte presidenten å gå av. Uten støtte fra militæret flyktet Evo til Chapare i sitt privatfly 10. november. Han gikk offisielt av som president, og ble hentet med militærfly fra Mexico.

Internasjonale observatører bekreftet valgfusk og at Evo Morales avgang ikke var grunnet statskupp (hverken militært, politisk eller sivilt).

Sterkest sammen

Nå ble alt mye verre. Evos tilhengere satte fyr på politistasjoner, skoler og busser. Politiet skulle straffes og ingen skulle få nyte godt av de godene Evo hadde bygd opp for landet. I tillegg benyttet kriminelle anledningen til å plyndre. Det var så ille at både politiet og den midlertidig innsatte presidenten tryglet militæret om hjelp. Folk var vettskremt og nabolagene organiserte seg og stod vakt om nettene, utstyrt med det de kunne få tak i av køller og stokker, for å beskytte seg og sine.

I Arken hang vi opp skilt: «Her er det kun barn». En hvit T-skjorte fungerte som hvitt flagg. Guttene sov sammen i spisesalen. Noen naboer parkerte bilene sine ved inngangsporten vår og for å vise at vi er sterkere sammen. Det ga også oss trygghet. Militæret rykket ut og vandalismen roet seg, men det tok ytterligere to uker før det begynte å normalisere seg. I mellomtiden fortsatte sporadiske opptøyer og det alvorligste var et forsøk på å sprengre et gassraffineri. Evos tilhengere klarte å ødelegge noe av muren rundt, men militæret klarte å drive angrepet tilbake og reddet El Alto fra å bli tilintetgjort.

Nettopp fordi Bolivia er et flerkulturelt land, er det vanskelig å skape enighet og felles mål. Internasjonale organer for menneskerettigheter overvåker utviklingen. I løpet av en måned er minst 30 drept, flertallet er Evo sine tilhengere. Vi sørger over de som har betalt med livet, enten de tilhørte den ene eller andre siden. Mange ble tvunget og utnyttet av sine egne, uten å vite hva de egentlig kjempet for. På tross av konfliktene, ønsker bolivianere flest å bo i fred. Fredsprosessen er godt i gang. Vi tror og håper på bedre tider.

BOLIVIA

Kontonr.: 3201 56 03665

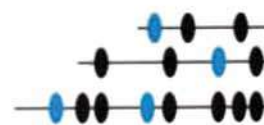
VERV EN FADDER!

Verv en ny fadder og få Arken-koppen!

Hvis du verver en ny fadder i løpet av året, vil du motta en flott kopp med Arken-logo.

Send oss navn og adresse på ny fadder, bruk e-post, SMS eller vanlig post.

AbacusRevisjon AS

Pedersgt. 16, 4013 Stavanger
Sentralbord: 51 84 93 93
firma@abacusrevisjon.no
www.abacusrevisjon.no

KVIKK Regnskap AS

Olabakken 2, 4322 Sandnes
Tlf. 51 66 91 00

Revisjon og Regnskap

Odd Terje Sivstokk
Revisor og Aut. regnskapsfører

Elisabeth Hov
Regnskapsfører

Uwe Kallesten
Regnskapsfører

Lei av usikker og gammel regnskapsinformasjon?
HOS OSS FÅR DU LØPENDE OVERSIKT – DAGLIG!

Gjennom effektive nettbaserte løsninger har du alltid tilgang til oversiktlig og kvalitetssikret regnskapsinformasjon. Få oversikt over likviditet, resultat, prognoser og nøkkeltall – når du selv ønsker det, like enkelt som i nettbanken.

TVERRFAGLIG KOMPETANSEHUS
Våre 22 ansatte arbeider løpende med faglig oppdatering for å kunne veilede deg og kvalitetssikre din regnskapsinformasjon. Ved å samle revisjons- og regnskapskompetanse under samme tak, får du tilgang til hjelp og veiledning innen et bredt spekter av fagområder.

**Vi gir deg
KONTROLL**

Kallesten Revisjon og Regnskap • Esterveien 1, 4056 Tananger • 51 71 10 00 • kallesten.no

TRYGG ØKONOMISTYRING

-Byggvarme for norske forhold

www.thermo-varme.no

**Jule-gave til
Arken**

Vil du gi litt ekstra i vinter? – bruk kontonummer 3201.20.43707
eller Vipps oss på # 106910

**Jule-gave til
Arken**

Vil du gi litt ekstra i vinter? – bruk kontonummer 3201.20.43707
eller Vipps oss på # 106910

ALBANIA

Feiring av Albanias uavhengighetsdag

Uavhengighetsdagen vår er 28. november, men skolene organiserer den vanligvis noen dager før. Våre barn fra Bethesda House i Tirana var blant de barna som fremførte tradisjonelle albanske danser. De leste også Albansk poesi.

Xhina vokser opp

Hun var bare ni måneder gammel baby da hun kom til vårt barnehjem. Nå er hun 15 måneder og kan endelig gå, og til og med løpe.

Her ser vi den andre baby-gutten i huset vårt i Lac, han tilpasser seg også godt i den nye familien

ALBANIA

Kontonr.: 3201 20 43707

BARNA I LEK OG AKTIVITET

Å hjelpe barna våre betyr ikke bare at de skal overleve, men også få hjelp til å lykkes! Døden er noe vi alle vet eksisterer, og når foreldrene dør og etterlater seg hjelpeløse barn, er det trist. Mange av barna på Arkens barnehjem i Sør-Afrika har mistet foreldrene på grunn av hiv/aids. Foreldreløse barn blir overlatt til seg selv og kjemper med ensomheten og tanken på at de aldri vil få se foreldrene sine igjen. Mange av barna våre er også voldtatt og forsømt, noe som etterlater et enda større sår. Da er det godt at de merker trofastheten i støtten fra alle faddere i Norge. De kjenner trøsten fysisk hver dag gjennom omsorgen fra medarbeiderne og omsorgspersoner på barnehjemmet. Vårt oppdrag er ikke at de bare skal overleve, men vi ønsker å se dem lykkes. Derfor prøver vi å øke trivselen ved å inkludere ekstra aktiviteter som keramikk, kunst, sang og dans, sport i lekeparken og å spille musikkinstrumenter. Nedenfor er noen av aktivitetene barna får være med på:

Lihle, Fikile og Oliver liker å jobb med leire

Angel gleder seg over å prøve seg som pottemaker

Omsorgsmødrene trener barna på hvordan de skal ordne håret selv. De trenger ikke gå til frisøren, for de kan lage de forskjellige frisyrene selv.

Her ser vi Fikile ordner Lihles hår med vakre rotfletter. Mduuzi ser på.

Banele viser de mindre barna hvordan man spiller et opprinnelig afrikansk spill kalt "Diketo" som spilles av to spillere og kan spilles med småstein eller klinkekuler. Spilleren kaster en stein eller klinkekuler i luften og prøver deretter å ta så mange steiner som mulig i sirkelen før de fanger den igjen med samme hånd. Hvis spilleren ikke klarer å fange småstein, er det neste spillers tur. Spilleren som har flest småsteiner eller klinkekuler vinner spillet

Angel, Lihle og Fikile spiller Diketo-spillet og Nobuhle ser på

Banele viser de mindre barna hvordan man spiller et opprinnelig afrikansk spill kalt "Diketo" som spilles av to spillere og kan spilles med småstein eller klinkekuler. Spilleren kaster en stein eller

klinkekuler i luften og prøver deretter å ta så mange steiner som mulig i sirkelen før de fanger den igjen med samme hånd. Hvis spilleren ikke klarer å fange småstein, er det neste spillers tur. Spilleren som har flest småstein eller klinkekuler vinner spillet

Oliver og Angel tilbringer gjerne dagen med søskenbarnet Sifiso Zungu som fremdeles bor sammen med bestemoren Betty.

Farvel Lwazi Khoza

Det er med stor sorg vi må meddele at fadderbarnet Lwazi er død, i en alder av bare 19 år. Lwazi bodde sammen med sin tante og de fire barna hennes i tantens ett-roms «bosettingshus» rett utenfor Kwa-Thema. Lwazi ønsket komme til barneheimmet i helgene, men etter at bestemoren døde, ble livet vanskeligere.

Hun likte ikke å bo hos tanten, som er en healer. Lwazi måtte passe på de 4 barna hennes mens hun praktiserte ritualene sine. Dette stjal tid fra studiene og det ble lite fritid. Ntando, som er Lwazis storesøster, flyttet til bestemorens søster i en annen provins som heter Mpumalanga. Da ble Lwazi helt alene.

Ntando og Lwazi fikk ikke sørafrikanske identitetsdokumenter fordi moren deres var fra Mosambik. De ble begge født i Sør-Afrika, men moren klarte ikke å ordne riktige papirer for dem. Dette har vært negativt, spesielt for Ntando som ikke kunne videreføre studiene.

Tanten fortalte at Lwazi ble funnet død i huset en morgen. Lwazi var hjemme med barna, badet dem og tok dem med til skolen. Hun gikk hjem igjen, og det påstås at hun drakk gift og døde. En annen versjon av historien er at hun kan ha drukket gift kvelden før, som noen hadde gitt henne. Dette området er ikke et trygt sted å bo, og fremmede går inn og ut av husene og ber om

mat. Det ble ikke funnet spor av noe flytende som hun kunne ha drukket.

Lwazi følte seg alene uten storesøsteren sin og hennes eneste trøst var da hun var på barneheimmet hvor hun kunne få klær, mat, støtte og kjærlighet. Hun ønsket så inderlig at hun kunne få bo her etter at bestemoren døde, men på grunn av plassbegrensninger var det ikke mulig.

Den vanskelige situasjonen hennes gikk under radaren hos oss, hun ble mer tilbaketrukket og snakket ikke med oss om problemene sine. Vi skulle ønske at hun hadde tatt kontakt med Kholeka, pastor Tilley eller sosionomen for å fortelle om problemene sine. Alt vi så siste helgen før hun døde var en smilende og hjelpsom jente som hjalp til på kjøkkenet og som serverte mat til de mindre barna.

Lærerne og klassekameratene på skolen var like sjokkerte, de sa at hun var stille og tilbaketrukket, men veldig flink i alle fag. En venninne sa at hun hatet å gå til tantens hus og ønsket at hun kunne bo hos venninnen i stedet.

Det ble stor sorg blant barna da de hørte at hun var død. Lwazi var en del av oss i mange år, helt siden hun var en liten jente. Arken ga støtte til begravelsen og vi hadde en minnegudstjeneste for henne.

Støtten fra Norge gjorde en forskjell i livet hennes. Selv om livet ble uutholdelig, fant hun trøst på Arkens barneheim.

De som nå har mistet sitt fadderbarn, vil få spørsmål om å ta ansvar for et nytt barn.

Lwazi tar med mat hjem

Lihle, Wiseman, Banele, Someleza, Kholeka, Lwazi og Fikile

Kholeka er leder for barnehjemmet, i tillegg til å være storesøster og mentor for barna!

«Å være senterleder for Arken Sør-Afrika, gjør at det er mange ting du er ansvarlig for, men det viktigste er å sørge for at fadderbarna vokser opp til å bli ansvarlige voksne, og at de kan stå på egne bein til tross for at de har hatt en vanskelig start på livet.» Dette sier Kholeka Mthembu, hun har vært leder for barnehjemmet i 10 år nå, og hun opplever at hun blir sterkere jo mer tid som går, i arbeidet på barnehjemmet. Hun mener selv at det er hennes kall å ta seg av foreldreløse og sårbare barn, og å innvirke positivt i barnas liv. Enhver erfaring og utdanning hun tilegner er med på å hjelpe henne i stillingen.

Hun er ansvarlig for å skaffe ansatte som pliktoppfyllende vil ta seg av barna 24 timer i døgnet, året rundt. Alt fra omsorgspersoner, kokker, renholdere, sosionomer og veiledere. Selv om det er tøft på grunn av begrensede ressurser og presset fra myndighetene, regler og lover, har hun helhjertet dedikert seg til arbeidet. Hun er til og med sjåfør og transporterer barna til og fra skolen.

Hun sørger for at den månedlige støtten fra Norge blir brukt på best mulig måte og vi er alltid takknemlige for hver fadder og støttepartner som trofast gir for å holde oss gående.

Hun engasjerer og involverer andre partnere

som kirken, samfunnsmedlemmer, politi, klinikker og skoler for å sikre at Arkens barn blir beskyttet. Fordi Arken ikke kan ta seg av alle foreldreløse og forsømte barn i vårt store samfunn, kan de øke bevisstheten og tale for antall barn som trenger midlertidige eller permanente familier, da de ikke kan snakke for seg selv.

Kholeka er ikke bare leder, men er også mentor for barna. Kholeka investerer tiden sin, låner et lyttende øre og deler ut råd, gaver og talenter med dem. Hun mener at det å bygge relasjoner kan være vanskelig for mange sårbare barn, men å ha en omsorgsfull voksen i livet kan bidra til å utgjøre forskjellen på en negativ eller en positiv fremtid.

SØR-AFRIKA

KONTONR.: 3201 35 00540

SØR-AFRIKA

Karthiks historie

Jeg heter Karthikeya Chowdary Gavirneni, og har bodd på barnehemmet i Visakhapatnam fra 2007. Min far var bussjåfør og moren min er hjemmевærende, og jeg har en yngre søster som studerer. Min far var den eneste med inntekt som kunne dekke behovene til familien min på fire, men når jeg var 11 år ble faren min smittet med gulsott. Han fikk en blodoverføring for å kurere sykdommen sin. I stedet for å bli frisk, ble han smittet med HIV. Etter det ble han så svak at han ikke var i stand til å jobbe. Vår lille familie fikk litt økonomisk hjelp fra våre pårørende, men det var ikke nok til at familien på fire kunne leve av det og at min søster og jeg kunne gå på skole. I denne vanskelige tiden,

ble min mor kjent med den kristne tro gjennom en av våre slektninger i kirken til pastor Moses. Moren min tok meg med til pastor Silas for å høre om jeg kunne få bo på barnehemmet i Visakhapatnam.

Jeg kom til barnehemmet med mange spørsmål - hva skjer med meg? Hvorfor kan jeg ikke bo med min familie? Hvorfor må jeg bo på barnehem? Et stort spørsmål jeg hadde var, hvem er Jesus? Jeg hadde ikke hørt noen ting om Jesus, for jeg var født og oppvokst med hindutradisjoner og en avgudsdyrkelse.

Etter å ha kommet til barnehemmet, hørte jeg at Jesus Kristus ofret livet for å redde alle mennesker. Selv om jeg var en 10. klassing i 2010, viste jeg ikke hvorfor jeg var på barnehemmet. Pastor Silas og Padma snakket med meg og de spurte meg; "vet du grunnen til at du bor på barnehemmet?". Jeg svarte at jeg ikke viste hvorfor, men at det var mamma som hadde sendt meg dit. Jeg fikk da vite hvorfor og jeg fikk lese brevet mamma skrev for 3 år siden. Jeg ble lei meg og gråt bittert da jeg forsto at det var min fars sykdom som gjorde at jeg kom til barnehemmet. De trøstet meg og oppmuntret meg, og sa at Gud er der for meg og vil hjelpe meg med å få den beste utdannelsen og gjøre meg i stand til å ta vare på familien min. Jeg ble så oppmuntret og trøstet av disse ordene og det plantet et frø av tro på Gud i meg. Så ble jeg klar over Guds kjærlighet og godhet som er i Mr. Silas hjerte, og for hans nød for å hjelpe de trengende barna som meg selv.

Hver gang ting går tregt og jeg ikke føler meg motivert, tenker jeg på ordene fra Mr. Silas "Hardt arbeid og tro på Gud er to ingredienser som vil hjelpe deg å lykkes i livet!". Barnehemmet har lært meg god disiplin, og hvordan jeg skal oppføre meg sammen med andre. Våre daglige

andakter, og søndagsgudstjenester har hjulpet meg å bli kjent med og være knyttet til Gud og være avhengig av Ham for alt i livet.

Karthik med barn på barnehjemmet

I skoleferien så lærte jeg meg å kjøre bil og hjalp til på kontoret og tok meg av de yngre barna på barnehjemmet.

Jeg gjennomførte 3 årig handesskole og kom inn på handelshøyskolen handesskole og kom inn på handelshøyskolen. Men etter 6 måneder sluttet jeg på studiene for å hjelpe familien min økonomisk. Så begynte jeg å jobbe på barnehjemmet, litt på kontoret, litt kjøring og litt med å hjelpe barna. Jeg føler at Gud vil jeg skal fortsette å jobbe på barnehjemmet.

Kontonr.: 3201 23 36984

Noen ganger når jeg tenker tilbake, blir jeg lei meg for at jeg ikke fikk vokse opp hos min mor og far. Men så hørte jeg historien fra Bibelen om Moses og hvordan hans mor reddet ham ved å forlate han i en kurv i elven. Det rørte meg veldig og jeg innså at min mor gjorde noe lignende da hun overlot meg til barnehjemmet. Jeg er i dag takknemlig for at hun gjorde det. Silas og Padma er blitt mine åndelige foreldre og de betyr så mye for meg. Jeg er så takknemlig for å ha fått så mange brødre og søstre på barnehjemmet. I alle disse årene har Gud formet meg til å være et redskap i Hans store plan.

Hjertet mitt er takknemlig for den støtten vi får fra Norge, og takk for at jeg fikk dele litt av livet mitt med dere! Karthik

REISE MED ARKEN?

Fra tid til annen reiser vi og besøker barnehjemmene våre.

Kanskje har du tenkt at det kunne vært kjekt å være med, se et fremmed land, eller besøke ditt fadderbarn?

Ta kontakt med oss hvis du er nysgjerrig på hvor den neste turen går!

Marit og Olaug Kristin, mor og datter, forteller her om sitt møte med India og barnehjemmene.

I oktober reiste eg til India samen med ei lita gruppe fra Arken og eg hadde gleda meg og vore spent i lang tid. Me skulle besøka tre barnehjem som Arken driv i India og eg hadde tenkt mykje på korleis eg ville reagera på å møta alle barna me skulle treffa. Eg komme aldri til å gløyma då me kom inn på barnehjemmet i Vijayawada og barna sat på golvet, jentene på den eine sida og gutane på den andre sida i sine finaste klær. Pastor Moses tok varmt imot oss og me fekk flotte blomsterkranser og bukettar. Han snakka med barna om kvifor dei budde på barhjemmet. Det var vondt å høyra men og godt å høyra og sjå kor glade og takknemlige di var for å få bu der. Godt og å høyra at di takka Gud. Me delte ut chips, brus og gotteri til dei. To jenter hadde bursdag så me feira dei to som blei 10 og 14 år med bursdagssang på norsk, engelsk og telegu (som er det lokale språket). Om kvelden var me heime hjå pastor Moses og fekk god og spennande mat. I Visakhapatnam fekk me velga oss tøy og ble teke mål av, for me skulle få sydd oss sarie. Dei skulle me bruka på eit kvinnemøte neste dag, der me var æresgjester. Me fekk flotte blomsterkranser og me fekk dele litt om oss sjølve til alle kvinnene. På barnehjemmet var det same sterke men gode opplevelse å treffa barna. Dei ville gjerne vera med på bilder, selfie

Marit Heien

var eit ord di kunne godt. Ein gut ville vita om eg hadde sett snø og om snømannen hadde gulrot til nase. Flotte og herlige ungar som var glade og takknemlige. Me var og på eit gamlehjem og det var fint å treffa di gamle. Ei lita gammal dame låg å sov under eit mangotre, og når hu såg oss tulla hu fort på seg sarien sin å kom å helste på oss. Videre reiste me til Hyderabad. Der fekk me vera med ungane i frillek på lekeplassen deiras. Dei store gutane lærte oss ein lek di kalla for «sju steiner». Det var sju litt flate steinar som låg oppå kvarandre så skulle me treffa dei med ein tennisball. Kjekt å vera me di i leken, glade og trygge ungar med gode voksne til å passa på dei. Mange sterke inntrykk sit eg igjen med, har gjøymt dei alle inni hjerta mitt. Språka våre er veldigt ulike, men tre ord forstod eg, Jesus Kristus og Halleluja. Godt å vita at me trur på den same Frelsaren, Jesus Kristus. Takk til heile gruppa for ein fin tur til India. - **Marit Heien**

I oktober reiste jeg sammen med stiftelsen Arken til India for å besøke de tre barnehjemmene de har der. I forkant var jeg svært spent på hva jeg ville få oppleve på turen. Jeg gledet meg masse, men kjente også på at dette kom til å bli en veldig emosjonell reise.

Minnene fra turen er mange. Gatene som er fulle av biler og tuk tuker, mennesker og dyr, om en annen. De flotte og fantastisk fargerike sariene. Overfylte flyplasser og togstasjoner. Turen på stranden, da vi ble omringet av folk som ønsket å ta bilde med oss. Lukter vi ikke har i Norge og smaker vi ikke har i Norge.

Selv om minnene fra turen er mange, er det besøkene til barnehjemmene som sitter igjen som mitt sterkeste minne. Nydelige unger kledd i sine flotteste klær. Utvekslingen av smil. Takknemligheten de viste og uttrykte når de fikk chips og brus. Hvor ivrige de var etter å vise oss hvor de sov, skolebøker og skoleuniformer. Jeg som prøvde å uttale navnet deres og de som prøvde å uttale mitt.

Klumpen i magen når de fortalte om hvorfor de bor på barnehjemmet, men også takknemligheten de viste over å få bo på barnehjemmet. På barnehjemmet hvor de har tak over hode, hvor de får mat, voksne som passer på dem og skolegang. På det ene barnehjemmet vi besøkte fikk vi vite at det reknes med at det er ca hundre millioner gatebarn i India. Hundre millioner !!! Et tall som ikke er lett å glemme, men som er helt umulig å forestille seg eller forholde seg til. Det å få se hvilken forskjell stiftelsen Arken gjør for barn i India har for meg vært en stor opplevelse.

En opplevelse jeg aldri kommer til å glemme. Jeg er nå stolt fadder i stiftelsen Arken.

- Olaug Hein

Stort å få være med til India å se det arbeidet pastor Moses og familien gjør for fattige foreldreløse barn . Gjennom barnehjemmet får barna forutsigbarhet, faste måltider, en seng å sove i samt gå på gode private skoler. Her kan de få være til de er ferdig med utdannelsen, gifter seg eller får seg jobb. Takker Gud for det arbeidet de gjør for barn som ellers ikke hadde hatt mulighet til skolegang. Gjennom skole og utdanning får de nå en sjanse til å komme ut av fattigdommen.

- Mette Tegnander

Mette Tegnander

Olaug Kristin Heien

Månedens smiiiI! 😊

Dette er Daniel Caricari. Han bor i El Arca de Jesús sammen med storebrødrene Ismael, Kevin og Carlos. De har bodd i Arken siden 11.mai 2018. Det var lenge usikkert om guttene kom til å bli boende hos oss, da moren krevde å få dem tilbake. Etterhvert forandret hun mening, og har siden fått to barn til ...

Daniel var bare 3 og ½ år da han flyttet inn på barneheimet, og har aldri vist tegn til å savne moren. Han er med tiden blitt en meget selvstendig gutt, litt rampete, og stort sett smilende. Han er kjempeflink til å tegne og farge, og liker å leke med LEGO. Her er han i kjøkkenhagen med vår fantastiske solsikke, som vi er svært stolte av!

Slik blir du fadder!

Dersom du ønsker å støtte et barn i India, Bolivia, Sør-Afrika eller Albania med et fadderskap til kr. 300 pr. måned, vennligst send oss en e-post: post@stiftelsenarken.no eller ring oss på 91630636.

Det er også mulig å være støttepartner i Arken, med et større eller mindre beløp pr. måned.

Du finner kontonummer foran i bladet.

Nå kan du gi med **vopps # 106910**

www.stiftelsenarken.no